

ABSTRAK

Penyelidikan ini bertujuan untuk menganalisis penggunaan kohesi nahuan dan kohesi leksikal dalam rencana pengarang akhbar-akhbar Tamil tempatan. Aspek-aspek yang dikaji meliputi jenis-jenis kohesi dan kekerapan penggunaan kohesi dalam rencana pengarang yang baik, sederhana dan lemah keutuhannya. Kekohesifan dalam sesuatu wacana bergantung pada penggunaan jenis-jenis kohesi yang betul, tepat dan sesuai. Analisis penggunaan kohesi nahuan dan leksikal dilakukan mengikut model yang dikemukakan oleh Halliday dan Hasan (1976). Model ini digunakan kerana ia merupakan rangka yang komprehensif untuk menganalisis kohesi dalam rencana pengarang dan ia disesuaikan dalam konteks wacana Bahasa Tamil.

Sebanyak 104 rencana pengarang dari tiga akhbar Tamil di Malaysia iaitu Malaysia Nanban, Tamil Nesan dan Makkal Osai dijadikan data kajian ini. Kesemua rencana pengarang yang dikaji dari ketiga-tiga akhbar ini didapati menggunakan kohesi nahuan dan kohesi leksikal pada tahap yang memuaskan. Tetapi, kekerapan penggunaan kohesi nahuan dan kohesi leksikal didapati berbeza mengikut setiap rencana pengarang. Kohesi nahuan yang dikenal pasti penggunaannya adalah kohesi nahuan rujukan, konjungsi dan penggantian serta kohesi leksikal yang terdiri daripada kohesi leksikal reiterasi dan kolokasi. Dapatan menunjukkan bahawa kohesi nahuan dan leksikal memainkan peranan penting dalam mewujudkan jalinan idea dan fakta dalam wacana rencana pengarang.

Selain itu, keutuhan wacana juga dianalisis berdasarkan kepada satu Panduan Penilaian Rujukan Kriteria seperti yang diusulkan oleh Harimurti Kridalaksana (1978) yang terdiri daripada aspek semantik, leksikal dan gramatikal. Panduan Penilaian

Rujukan Kriteria ini telah digunakan oleh dua orang guru yang berpengalaman dan pengkaji untuk menilai tahap keutuhan setiap wacana.

Rencana pengarang yang baik keutuhannya didapati mempunyai jalinan makna yang baik dan kesatuan idea yang bersistematik serta bersepadu dengan mengemukakan maklumat yang bersifat logik. Selain itu, pemilihan dan penggunaan perkataan yang sesuai dan pertalian unsur-unsur leksikal yang baik dapat dilihat. Penggunaan laras bahasa yang tepat dan penanda gramatis seperti kata hubung, kata rujukan dan penggantian serta tanda baca yang betul juga mewujudkan rencana pengarang yang baik. Dapatan menjelaskan bahawa keutuhan wacana yang ditentukan oleh aspek semantik, leksikal dan gramatikal turut mempengaruhi kekohesifan dalam sesuatu wacana.

Korelasi antara tahap keutuhan wacana dengan penggunaan sarana kohesi dalam rencana pengarang tiga akhbar telah dikaji. Dapatan menunjukkan bahawa, korelasi antara tahap keutuhan wacana dengan penggunaan kohesi nahuan dan leksikal adalah tidak signifikan. Ini membuktikan bahawa tidak semestinya rencana pengarang yang baik keutuhan itu mempunyai kekerapan penggunaan kohesi nahuan dan kohesi leksikal yang tinggi.

ABSTRACT

The purpose of this research is to analyse the use of grammatical and lexical cohesion in the editorials for the local Tamil newspapers. The research deals with types of cohesion and the frequency of their use in the editorials which range from good, average and weak in strength. Cohesion in a discourse depends on the use of types of cohesion which are accurate, correct and suitable. The analysis of the use of grammatical and lexical cohesion is based on the model introduced by Halliday and Hasan (1976) which is a comprehensive framework to analyse cohesion in the editorials and it has been adapted in the context of Tamil language discourse.

A total of 104 editorials from three local Tamil dailies in Malaysia namely Malaysia Nanban, Tamil Nesan and Makkal Osai were used as data of this research. All the editorials were found to use grammatical cohesion and lexical cohesion at a satisfactory level. However the frequency of occurrence of both grammatical and lexical cohesion differ in the editorials. The types of grammatical cohesions which were found to be used in the editorials were reference, conjunction and substitution. The lexical cohesion was reiteration and collocation. The research findings indicate that grammatical and lexical cohesion play an important roles in linking ideas and facts in the editorial discourse.

Moreover, the strength of editorial discourse was analysed based on the Criterion-Reference Evaluation Instrument suggested by Harimurti Kridalaksana (1978) developed by incorporating semantical, lexical and grammatical aspects. This was used by two experienced teachers and the researcher to evaluate the level of cohesiveness in every editorial.

An editorial which is evaluated to be good shows the connectivity of meaning, systematic unity of ideas and logical information. Apart from that, the appropriate selection and use of words to demonstrate good lexical meaning was taken into account. The use of accurate register and grammatical markers such as the right connectors, reference markers, substitution and punctuation creates an effective editorial. The research findings shows that discourse strength defined by semantic, lexical and grammatical aspects also influence cohesion in a particular discourse.

Correlation between the level of discourse strength and the use of cohesive devices in the editorials in three dailies were studied. The research findings clearly indicate that there is no significant relationship between the level of discourse strength and the use of grammatical and lexical cohesion. The finding indicates that the strength of an editorial discourse is not necessarily dependent on the frequency of the use of grammatical and lexical cohesion markers.

PENGHARGAAN

Sekalung doa dipanjangkan kepada Tuhan yang Maha Berkuasa kerana dengan limpah kurnia-NYA saya sentiasa dibekalkan ketabahan dan rahmat dalam menyempurnakan kajian ini.

Jutaan terima kasih diucapkan kepada penyelia saya, Encik Supramani Shoniah kerana sudi menjadi penyelia saya. Beliau begitu prihatin terhadap kemajuan penyelidikan saya dan sentiasa memberi dorongan, semangat, bimbingan serta tunjuk ajar sehingga saat-saat terakhir saya menyiapkan tesis ini.

Seterusnya saya ingin merakamkan setinggi-tinggi penghargaan kepada semua pihak yang membantu saya secara langsung dan tidak langsung untuk menyempurnakan kajian ini. Saya juga terhutang budi kepada pensyarah-pensyarah lain di Fakulti Bahasa dan Linguistik di atas pengorbanan masa dan tenaga untuk membekalkan ilmu kepada diri saya selama pengajian saya di Universiti Malaya.

Tidak dilupakan juga ucapan terima kasih tidak terhingga terhadap jasa kedua-dua ibu bapa, suami tersayang Encik Sivaraman yang sentiasa bertolak ansur dan memberi inspirasi bagi kejayaan saya serta anak-anak saya, Komathi dan Kavilen yang sentiasa memahami cabaran yang saya hadapi dalam menjayakan penyelidikan ini. Akhir sekali kepada semua individu dan rakan-rakan saya, terima kasih.

SANTHY MUTTAPPAN

FAKULTI BAHASA DAN LINGUISTIK

UNIVERSITI MALAYA

KUALA LUMPUR

FEBRUARI 2011